A°. 1844. | N°. 104.

WOENSDAG DEN 28sten AUGUSTUS.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Officieel Gedeelte.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 26 Augustus 1844.*

Bij resolutie van den Gouverneur Generaal, dd. 24 dezer maand, No. 1039, is aan den Kapitein J. H. GEURSMAN en aan den 1sten Luitenant C. H. J. OTTO der divisie *Malappica*, *eervol* ontslag uit die betrekkingen verleend.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Administrative Policie.

Aan de OPHAALBRUG, liggende over de *Sommeldijksche - Kreek*, bij 's Lands Magazijnen, achter het Fort *Zeelandia*, noodzakelijke *reparatien* moetende plaats vinden, waardoor de passage over dezelve Brug voor Rij- en Voertuigen, gedurende eenigen tijd, zal zijn afgesloten, zoo wordt zulks hiermede ter algemeene kennisse gebragt.

Paramaribo, den 27 Augustus 1844.

Namens den Procureur Generaal der Kolonie *Suriname.*
De Assistent,
J. VAN LIER.

Uit krachte der daartoe ontvangene lastgeving, wordt door mij Exploicteur bij het Geregtshof dezer Kolonie, bij deze ingetrokken en buiten effect gesteld, de dagvaarding op den 20sten Augustus ll uitgevaardigd, voor zoo ver daarbij, ter requisitie van ALEXANDER MAC INTOSH in qualiteit als generale en speciale Gemagtigde hier te lande van ROBERT HELME, WILLIAM HELME, JAMES HELME, MASHITER HELME en THOMAS HELME, in hunne relatie als Erfgenamen *ab intestato* van wijlen ISAAC LEACH, de Crediteuren en verdere belanghebbenden bij dien Boedel zijn geroepen, om op den 28sten dezer maand, te compareren in het Gebouw voor het Departement der *Onbeheerde Boedels Kamer* alhier, en voorts op den 29sten daaraanvolgende, op de Plantaadjen *Leliëndal* en *Belwaarde*, ten einde aldaar de Nalatenschap van voorn. ISAAC LEACH te zien inventariseren en taxeren; blijvende het overige gedeelte dier dagvaarding in hare volle kracht en waarde.

En worden alnu door mij Exploicteur voornoemd op nieuw gedagvaard, gelijk ik dagvaar bij deze, de Crediteuren en verdere belanghebbenden in genoemden Boedel ISAAC LEACH, om op Maandag den 2den September e. k, 's voormiddags ten *negen* ure, te compareren in het Gebouw voor het Departement der *Onbeheerde Boedels Kamer* alhier, en voorts op den 3den September daaraanvolgende, op de Plantaadjen *Leliëndal* en *Belwaarde*, de eerste gelegen aan de rivier *beneden Commewijne* en de tweede aan de rivier *beneden Suriname*, ten einde aldaar, op voorschr. en zoo nood daarop volgende dagen, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit den Hove, de Nalatenschap van dikwerf gen. ISAAC LEACH te zien inventarisseren en taxeren.

En opdat niemand hiervan ignorantie zoude kunnen of mogen pretenderen, heb ik deze gepubliceerd en geadverteerd als volgens de Wet alhier aan *Paramaribo*, *den 27sten Augustus 1800 vier en veertig.*

T. M. SCHOTBORGH.
(22198) *Exploicteur.*

In-Officieel Gedeelte.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 24sten dezer, de Nd. Am. Brik Niger, Kapt W. E. Herrick, van Gloucester (laatst van Cayenne), hebbende 30 dagen reis.

Den 26sten, het Schip Susanna Maria, Kapt E. Meijer, van Amsterdam, hebbende 39 dagen reis; Passagiers: de Heer J. J. Hennernagel en Echtgenoote, Mejufvrouwen Maria Louisa en Elisabeth Charl. de Hart en Hannah Robinson en Dochtertje.

UITGEKLAARD.

Den 26sten, de Engelsche Sloep Clipper, Kapt. Francis Bayley, naar Demerary.

IN TEXEL GARRIVEERD:

Den 7den Julij, het Schip Lodewijk Anthonie, Kapt. R. Tjalkes — Den 8sten, het Schip Anna en Maria, Kapt. D. Steenveld. — Den 11den, het Schip Antonie, Kapt. A. Hendriks. — Allen van hier.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM:

Het Schip Adolph Frederik, Kapt. G. Zwanenburg. — Adres bij J. M. Samson. — Sluit MORGEN.

Het Schip Astrea, Kapt. J. A. de Lang. — Adres bij H. Degenhard. — Sluit ultimo dezer.

Het Schip Triton, Kapt. J. J. Kiers. — Adres bij J. Gisius. — Sluit ultimo dezer.

Het Schip Wilhelmina, Kapt. J. N. Klint. — Adres bij C. J. Leijsner. — *Is voorzien van eene Polis van Assurantie.*

Het Schip Harmonie, Kapt. C. A. Schönbeck. Adres bij J. F. Faverëij. *Is voorzien van eene Polis van Assurantie.*

Het Schip de Snelheid, Kapt. J. J. Gorter. Adres bij J. Gisius. — *Is voorzien van eene Polis van Assurantie*

Het Schip Concordia, Kapt. B. J. Wijgers. Adres bij J. L. Gellée.

BEURSBERIGT VAN AMSTERDAM.

Den 8 Julij.

KOFFIJ: De markt bleef in de laatste acht dagen onveranderd; hoewel er zeer weinig omgezet is, houden zich de prijzen staande, voor ord. Java zoude 21½ c. te bedingen zijn, doch tot 22 c. is er zelfs weinig aan de markt, voor ord. Sumatra is 17 c. te vergeefs geboden en wordt op 17½ c. gehouden. Van Brazil werden, gelijk wij reeds gemeld hebben, 4400 b., per Burgemeester Jenssen, tot 19¾ a 20½ c. in entr. afgedaan. De geheele voorraad van Java Koffij bij de N. H. M. bestaat thans slechts in ca. 475,000 b.

RUWE SUIKER: In de laatste acht dagen zijn zoo in veiling als uit de hand afgedaan ca. 1400 vaten Surin. van *f* 20½ tot *f* 24. In andere soorten is niets van belang omgegaan, in afwachting der veiling van de N. H. M. op 11 dezer. De prijzen zijn onveranderd.

KATOEN: Geene prijsnotering.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 13 Julij 1844.*)

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, *3 Julij.*

Op 1 Julij jl., des morgens ten 10½ ure, heeft de Hoog Edel Gestrenge Heer Kolonel Kapitein ter Zee A. Roepel zijn post van directeur der marine aan 's rijks werf alhier, als door Zijne Majesteit den Koning na een bijna veertig jarigen diensttijd als ekwipagemeester, laatst als directeur der marine alhier, uit die betrekking eervol ontslagen en gepensionneerd zijnde, aan den tot die functie nieuw benoemden kapitein ter zee van Franck overgegeven en bij die gelegenheid van alle de tot de directie der marine behoorende ambtenaren, mindere geëmploijeerden en werklieden een even indrukwekkend als hartelijk afscheid genomen. Lang zal de dag in ieders geheugen blijven, waarop deze door zijne deugden en bekwaamheden zoowel als menschlievende hoedanigheden op elks achting aanspraak hebbende waardige man zijnen post heeft nedergelegd, daar zijn persoon door alle zijne ondergeschikten wordt hooggeacht en bemind.

Den 5den.

Gisteren in den laten avond kwam de eerste Haringjager in de Maas binnen met circa 40 ton Haring, dezelve had den 28sten Junij de visscherij verlaten. — Heden morgen ten 8 ure zagen wij den Haring met diverse rijtuigen als ter feestviering, met vlaggen uitgedoscht, alhier aanbrengen.

'sHERTOGENBOSCH, *4 Julij.*

Naar men verneemt bestaat er plan, om het gesticht tot bewaring voor krankzinnigen ter dezer stede, ten jare 1442, en alzoo voor *vier eeuwen* door jonker Reinerus van Arkel, ten behoeve van zes arme zinnelooze menschen, uit eigen fondsen opgerigt, later en bijzonder in het jaar 1838 aanmerkelijk uitgebreid en verbeterd, thans reeds circa 100 krankzinnigen, zoowel mannen als vrouwen, bevattende, op eene nog veel grootere schaal bij te bouwen, ten einde daardoor ruimte en plaats te verkrijgen, om 400 dier ongelukkigen te kunnen ontvangen, op eene doelmatige wijze geneeskundig te behandelen, verbeteren en versorgen, ten dien einde zal, naar men meent, ruim *f* 80,000 besteed moeten worden, en zou deswegens reeds de authorisatie van hoogere authoriteit zijn gevraagd, en daarbij tevens zijn verzocht, om die inrigting van een gesticht tot bewaring, tot een geneeskundig gesticht voor krankzinnigen te verklaren.

VENLO, *30 Junij.*

De man, die voor een paar weken te Greefrath in Pruisen, twee a drie uren van hier, zijne beide kindertjes met eene bijl zoo gruwelijk van het leven beroofde, heeft zich aan de straf voor die misdaad door eene andere misdaad weten te onttrekken.

In de gevangenis te Kleef heeft hij zich opgehangen. Zoo vond men hem dood en de wereldlijken regter ontkomen.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, *3 Julij.*

Een allervreeselijkst toeval heeft te Bolton, bij Manchester, aan een groot aantal ongelukkigen het leven gekost. Een der

stoomketels in de linnenfabriek van den Heer Brookes is jl. Maandag gesprongen Het geheele gebouw is daardoor ingestort en al de werklieden, mannen, vrouwen en kinderen, die zich in hetzelve bevonden, zijn onder het puin bedolven geworden Bij het vertrek van den post had men reeds tien lijken weggehaald. Geen enkel levend wezen in het gebouw was de ramp ontkomen. Men kent met naauwkeurigheid het getal der werklieden niet, die op het oogenblik der uitbarsting in de fabrijk werkzaam waren; men begroot hetzelve op ruim 100

Den 29sten Februarij jl. is het schip *Saladin*, komende van Valparaiso, in Halifax (Nieuw Schotland) de schouwplaats van een vreesselijk drama geweest. Een der passagiers, de kapitein Fielding, had, sedert het vertrek van het schip, met den kommandant van den Saladin, kapitein Kenzie, verscheidene twistende woordewisselingen gehad. Hetzij uit wraakzucht hetzij, zoo als sommige getuigen zeggen, om zich van schip en lading meester te maken smeedde Fielding, met eenige manschappen der ekwipaadje, een komplot om den kapitein en de officieren van het schip te vermoorden. Deze aanslag werd, terwijl het schip Kaap Hoorn omzeilde, in uitvoering gebragt.

Midden in den nacht vallen de zaamgezworenen, ten getale van vier, den ekwipagiemeester te lijf, dien zij met bijlen neêrhouwen; zij werpen het lijk over boord, en schreeuwen: »een man in zee!' De kapitein, door deze kreten gewekt, klimt op het dek en nu ontstaat tusschen hem en de zaamgezworenen een vreeselijke strijd Maar spoedig is de kapitein overmand, en zijn lijk volgt dat van den ekwipagiemeester. De timmerman, die den kapitein getrouw was, ondergaat hetzelfde lot. Drie manschappen der ekwipage, waarvan de zamenzweerders niet zeker waren, worden op gelijke wijze afgemaakt, en Fielding verklaart zich meester van het schip; maar zijne medepligtigen laten hem niet lang in het genot zijner oppermagt. Zij stemmen onderling zamen, hem met zijnen zoon in zee te werpen, hetwelk drie dagen na de moordslagting van den 29sten wordt volvoerd. Na alle deze moordfeiten, zweren drie onverlaten, onderling door de misdaad vereenigd, elkander met de hand op den bijbel vertrouwen en broederschap, en deelden onderling al wat zich aan boord bevond, Met een' matroos en den kok, wier beider leven zij hadden gespaard, zetten zij nu hunne reis voort Maar die reis moest voor hen noodlottig eindigen. In de eerste dagen van Junij jl, is het schip op de kust van Terranova gestrand, en de drie matrozen, die door eene reeks van gruwelen zich meester van het schip hadden gemaakt, zijn in Halifax opgebragt, waar zij hun vonnis verbeiden.

Den 30den Julij.

De zaak van Marokko blijft de aandacht hier nog ten uiterste spannen. Over het algemeen hecht men wel aan de verzekeringen van den minister Guizot, dat Frankrijk al het mogelijke doet, en wil doen, om den vrede met dat Moorscherijk te behouden; doch men houdt zich hier nog niet geheel zeker of, bij de bekende, wat warme gevoelens van den Prins de Joinville deze in geene onaangename ontmoetingen zal komen. welke dien vrede in de waagschaal zullen stellen.

Het is niet zonderling te moeten ondervinden, dat Nederland, in verlerlei omstandigheden geheel ten onregte, tot wrijfpaal of mikpunt moet dienen, wanneer het er op aankomt om aan de edelmoedige gevoelens of uitboezemingen, ten koste van anderen, lucht te geven. Wij kunnen evenwel niet gelooven, dat het altijd voortspruit uit de zucht om ons in een ongunstig licht voort te stellen; — nogtans moeten wij er uit opmaken, dat daarin het bewijs is gelegen hoe ligtvaardig men vaak iets als waarheid aanneemt, dat ten nadeele van Nederland verspreid wordt. Zoodanige ligtvaardigheid hebben wij reeds meermalen bij den *British and Foreign Anti-Slaverij-Reporter* opgemerkt; nu onlangs weder heeft deze tolk van de *Anti Slaverij-Society*, daarvan een nieuw bewijs geleverd. Terwijl wij de pen opnemen om daarover eenige woorden in het midden te brengen, strekt het ons tot genoegen, tevens hulde te kunnen bewijzen aan eenen landgenoot, die de eer van Nederland in dezen heeft gehandhaafd, namelijk den verdienstelijken hoogleeraar A. des Amorie van der Hoeven.

De *Anti-Slavery-Reporter* heeft namelijk onlangs het Nederlandsch bewind beschuldigd:

1°. Dat er nog slavenhandel te d'Elmina gedreven wordt; en

2°. Dat de ligting van Negersoldaten, in weerwil der stellige verzekeringen van onze zijde, nog steeds voortduurt.

De *Annales de l'Institut d'Afrique* heeft deze beschuldiging gaaf overgenomen, en prof. des Amorie van der Hoeven heeft, als lid van dat genootschap, zich verpligt gerekend, de noodige narigten in te winnen, en in eenen brief aan het Institut d'Afrique de onwaarheid dier beschuldiging te moeten bloot leggen.

Wat de *eerste* beschuldiging aangaat, wordt op het stelligste en naar waarheid, verzekerd dat sedert het traktaat met Groot Brittanje in 1814, tot opheffing van den slavenhandel gesloten, te St. George d'Elmina geen slavenhandel meer is gedreven. Er bestaat een gemengd hof tot wering van den slavenhandel te Sierra Leone en te Paramaribo, en voor geen van beide is, sedert 15 tot 20 jaren, eenig schip onder Nederlandsche vlag, in regten aangesproken. En evenwel het regt van visitatie is door Nederlend aan de Britsche marine toegestaan; dat regt is uitgeoefend geworden, en zou dan geen Nederlandsch slavenhaler, van d'Elmina onder zeil gegaan, zijn betrapt geworden, wanneer men bedenkt, dat de afstand van d'Elmina naar Cape Coast Castle, het hoofdetablissement der Engelschen op de Goudkust, slechts weinige uren bedraagt?

Wat de *tweede* beschuldiging aangaat, zoo moeten wij in de eerste plaats vragen wat het Nederlandsch gouvernement zou hebben kunnen bewegen, om openlijk te verklaren, dat de werving van Negersoldaten te d'Elmina, en in het Asjantijnsche rijk hadden opgehouden, wanneer men die werving evenwel dede voortduren? Zou het soms wezen omdat de letter en geest der tractaten met Groot Brittanje tot afschaffing van den slavenhandel, zoodanige werving veroordeelde? Niets minder dan dat was het geval. Gedurende een aantal jaren had Nederland het aangezien dat de Engelschen te Cape Coast Castle Negers naar Oostindie scheepten om in Begalen bij de aldaar gevormde neger-regementen te worden ingelijfd, alvorens het op het denkbeeld kwam, om dat voorbeeld na te volgen. Eindelijk vond Nederland raadzaam, om ook eene proeve te nemen met negersoldaten in Indie. In het jaar 1836 werd de generaal Verveer met eene zending aan den Koning van Asjantijn belast, en in het daarop volgende jaar begon de werving te Coomassie en te d'Elmina. Het was met der daad eene vrijwillige werving, zoo immer eene werving dien naam verdient want zoodra de manschappen waren aangenomen en tot teeken daarvan het linnen buisje en den linnen broek over hunne zwarte huid hadden aangetrokken, gaf men ze verlof om te gaan, waar zij wilden, en steeds waren allen op den vooraf bepaalden tijd te d'Elmina *present*. Maar die negersoldaten bevielen aan het Nederlandsche gouvernement niet, omdat de Nederlandsche dicipline te zacht voor die menschen was. Men wilde hen met geene grootere strengheid handelen dan het overige militair, en moest *uit dien hoofde* het plan opgeven om Afrikaansche negers als soldaten in Indie te gebruiken. Naauwelijks vijf jaren had het werf-depôt op de Goudkust bestaan, toen het werd opgeheven, en naauwelijks *twee duizend* soldaten waren gedurende al dien tijd langs dien weg verkregen.

Met openbaarheid was alles geschied wat tot die werving betrekking had, en met openhartigheid vermogt derhalve het Nederlandsche gouvernement die geheele zaak in de *Staats Courant* uit een zetten, toen op het einde van het jaar 1841, de *Anty-slaverij Reporter* met hevigheid het Nederlandsche gouvernement had aangevallen, als dreef het eenen bedekten slavenhandel op de Goudkust onder den schijn eener werving van Negersoldaten.

Ziedaar wat er in waarheid van de zaak is, maar het zij iederen onpartijdigen gevraagd, welk belang Nederland er bij zoude kunnen hebben om heimelijk in het Asjantijnsche gebied de Negerwerving voort te zetten, wanneer het reeds in 1841 tot het besluit is gekomen, die werving te doen ophouden, omdat de Negers onder de zachte discipline van het Nederlandsche leger, niet als soldaten konden gebruikt worden?

Wij zouden hier eene vergelijking kunnen maken tusschen de Britsche en Nederlandsche krijgsdiscipline, welke gewis niet ten voordeele der eerste zoude uitvallen. Dit komt *hier* echter minder te pas Hetgeen hier wel te passe komt, is allen wie deze regels onder de oogen mogen komen, te waarschuwen tegen het ligtelijk geloof hechten aan de verzekeringen van de *British and Foreign anti-slaverij Reporter*, welke verzekeringen, althans wanneer zij ons vaderland betreffen, verre zijn van onvoorwaardelijk geloof te verdienen.

ADVERTISSEMENTEN.

(22229) Het heeft God behaagd, gister van ons afteëischen ons jongste kind JULIUS CHRISTIAAN, slechts *zestien* maanden oud Het geloof dat hetgeen de Heer doet, welgedaan is, strekt ons tot troost en opbeuring.

Paramaribo, den 27 Augustus 1844.

A ROELOFSZ v. D M.
J. C. ROELOFSZ,
geb. FREIJSS.

Maatschappij:

TOT NUT VAN 'T ALGEMEEN.

DEPARTEMENT *PARAMARIBO.*

ALGEMEENE VERGADERING op Maandag den 2den September 1844, in de Zaal boven 's Lands Waag, des avonds ten 7½ ure.

Voorlezing, het Lid F. J. L. R. VAN ONNA: *De pligt van Kolonisten, voornamelijk in betrekking tot den Landbouw in de Kolonie* Suriname.

(22172) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal Vrijdag e. k. verkoopen: *PROVISIEN STUKGOEDEREN, PLANKEN*, Gerookt VLEESCH, Fransche WIJN in kistjes, een vier riems TENT-CORJAAL en TIMMERGEREEDSCHAPPEN van den Boedel JACOB ISRAEL; — voorts: eenige gemaakte KLEËREN, BOEKEN enz. voor rekening dien het mogt aangaan.

A. CHRISTIE & Co.

hebben ontvangen en bieden te koop aan: Extra London Bottled Porter, Edinburgh Ale en Bier bij het dozijn, goede Fransche Azijn, versche Zalm in blikjes.

Nog voorraadig:

Alle soorten Amerikaansche PROVISIEN, Ie. qualiteit Cognac Brandewijn, fijne Fransche Likeuren, St. Julien en Medoc Wijn van een dozijn-kistjes, Cherry-Brandy en vele andere GOEDEREN meer, alles tegen *civile prijzen.* (22199)

Paramaribo, den 24 Augustus 1844.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.